

РЕШЕНИЕ

№ 7056

гр. София, 18.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 05.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора КОСТОВ, като разгледа дело номер **10219** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 145 – 178, вр. чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Предмет на разглеждане е предявеният от Ж. Т. К. иск, в размер на 2 000 лева, като обезщетение за неимуществени вреди, причинени от Заповед за задържане на лице, рег. № 04/екз. 3296/13.10.2011 г., издадена от полицейски орган при 04 Районно управление „Полиция” – СДВР.

В съдебното производство ищецът лично, и чрез упълномощен адвокат поддържа исковата молба, като заявява претенция за възстановяване на направените разноски, съобразно приложен списък. Представя допълнително писмена защита.

Упълномощеният от ответника юрисконсулт оспорва исковата молба, както по отношение основаниято, така и по отношение размера на претенцията. Желает юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за недоказаност на твърдението за претърпени вреди и липса на причинна връзка между такива вреди и административния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като съобрази доводите на страните и доказателствата, приема следното.

От фактическа страна.

С влязло в законна сила на 19.06.2012 г. Решение № 2695/17.05.2012 г. по адм. дело №

8145/2011 г. 17^{-ти} състав на Административен съд София – град е отменил Заповед за задържане на лице, рег. № 04/екз. 3296/13.10.2011 г., издадена от полицейски орган при 04 Районно управление „Полиция” – СДВР. По силата на тази заповед, видно и от мотивите на съдебното решение ищецът Ж. Т. К. е бил задържан на 13.09.2011 г., на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи, а не на 13.10.2011 г., както погрешно е посочено в номера на заповедта. За да отмени административния акт Съдът е приел, че не са съществували материалноправните предпоставки за издаването ѝ, така както са очертани в разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР. С отмяната на заповедта за ищеца е възникнало правно основание да претендира обезщетение за неимуществени вреди, каквото е било заявено заедно с оспорването на административния акт.

От доказателствата, съдържащи се в адм. дело № 8145/2011 г. – 17^{-ти} състав, присъединено към настоящото дело се установява още, че:

На 13.09.2011 г. полицейски служители при 04 РУ – СДВР са проверили около 21.20 часа ищеца и Д. М. С., които по това време се намирали до пилоните при НДК. Според ищеца и жалбоподател по адм. дело № 8145/2011 г., видно от съдържанието на жалбата му, полицаите го отвели в районното управление, след като разбрали, че изтърпява присъда, по която му било наложено наказание „пробация”. В докладната записка и в заповедта причината за задържането е описана като „установяване съпричастност към преписка № ЗМ 1751/2011 г., както и към други извършени престъпления на територията на същото управление”. На същата дата Ж. Т. К. е задържан за срок до 24 часа, като е освободен на следващия ден – 14.09.2011 г., около 14 часа.

В исковата молба, съединена с жалбата против заповедта за задържане претендираните неимуществени вреди са дефинирани така: претърпени болки и страдания, вследствие неправомерното задържане; чувство на постоянен страх за телесната неприкосновеност, по време на пребиваването в ареста, както и от нахърняването на правото му на свободно придвижване; чувство на уязвимост и впоследствие, при среща с орган на реда и усещане, че отново може да бъде задържан, използвайки необосновано принуда, сила и власт. Този „продължаващ страх и крайно болезнено преживяване” ищецът е оценил на сумата от 2 000 (две хиляди) лева, заедно със законните лихви, считано от датата на задържането – 13.09.2011 г.

От правна страна.

Решаващият състав на Административен съд София – град намира така предявения иск за основателен и доказан.

Описаните по – горе факти, свързани с обстоятелството, че ищецът е бил задържан принудително и е престоял в продължение на около шестнадесет часа в помещение за предварително задържане не са спорни. Предвид характера на настоящото съдебно производство, в тежест на ищеца бе да докаже връзката между релевантните (според него) факти и вредите, които претендира да е претърпял, както и размера на тези вреди. За установяване на твърдението за претърпени неимуществени вреди ищецът ангажира гласно доказателство, посредством разпит на свидетеля Д. М. С., с когото са били заедно по време на задържането им от полицейските служители. Според показанията на свидетеля, с К. се познават от около четири години, тъй като и двамата са от [населено място]. Свидетелят твърди, че при задържането, в близост до НДК полицаите им поставили белезници, държали се грубо и не обяснили, защо ги задържат, но не ги удряли и/или блъскали. Според него Ж. К., който и преди този

случай имал проблеми с Полицията се притеснил, станал мълчалив, гледал в земята, като дори след това бил афектиран и споделял намерения да напусне страната, заради притесненията, които му създават полицаите.

Исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203, ал. 1, ал. 2), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Член 1 от ЗОДОВ постановява, че Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, съответно, за да бъде доказана основателността на такъв иск е задължително да бъде установено по несъмнен начин наличието на следните предпоставки, които да са в съотношение на кумулативност, а именно: причинена вреда; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата; незаконосъобразният акт, действието или бездействието да са при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието, и настъпилата вреда. Условие за допустимост на иска е административният акт да бъде отменен по съответния ред. За процесния случай Съдът приема, че наличието на отменен, като незаконосъобразен административен акт - Заповед за задържане на лице, рег. № 04/екз. 3296/13.10.2011 г., издаден в изпълнение на регламентирана в чл. 63 ЗМВР административна дейност обуславя процесуалната допустимост на предявения иск за неимуществени вреди и представлява конкретната причина ищецът да е претърпял вреди. Съдът счита също за несъмнено това, че действията на полицейските служители – поставянето на белезници, въвеждането в служебен полицейски автомобил, задържането (лишаване от право на свободно придвижване) и престоят на ищеца в помещение за предварително задържане (арест) са създали у него негативни усещания (притеснение, обида, до известна степен – унижение, битов дискомфорт). Такива неблагоприятни емоции би изпитал всеки човек, който е обект на подобни полицейски действия. Действително, по отношение на К. е била налична т. нар. „полицейска регистрация”, по смисъла на чл. 59 ЗМВР. Този факт, както и изтърпяването на наказание „пробация” са послужили като формален повод за задържането му. Това обаче не означава, че задължително е следвало да бъде отвеждан в поделение на МВР и там да бъде задържан, включително през нощта. Определяйки по справедливост (чл. 52 ЗЗД) обезщетението за неимуществени вреди, предвид характера и тежестта на увреждането, Съдът оценява обезщетението на 2 000 лева, поради което исковата молба се явява основателна и доказана. Ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи дължи да заплати тази сума, заедно със законната лихва, считано от датата на увреждането – 14.09.2011 г., до окончателното изплащане на обезщетението. Изходът на съдебния спор е основание (чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ) ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца внесената държавна такса от десет лева, както и пълния размер на направените от него разноски за адвокат, в размер на 936 лева (пълномощно на л. 29 от делото), тъй като ответникът не е направил искане (чл. 78, ал. 5 ГПК) за намаляване, поради прекомерност.

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК, чл.

10, ал. 3 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Ж. Т. К. – ЕГН: [ЕГН], [населено място], [улица], етаж 2, ап. 4 обезщетение за неимуществени вреди, в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева), заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.09.2011 г., до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Ж. Т. К. – ЕГН: [ЕГН] внесената държавна такса и заплатено възнаграждение за адвокат, в размер на общо 946 лв. (деветстотин четиридесет и шест лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: